

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/108045/2024/ODSH-SD/9148

Olomouc 18. 11. 2024

Č. j.: KUOK 132519/2024

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová

Telefon: 585 508 472

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání podnikající fyzické osoby, pana [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně, IČ: 66243203, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů, ze dne 15. 8. 2024, č. j. MMPř/150274/2024, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, když dne 23. 3. 2024 v 06:34 hod. na pozemní komunikaci silnice I/55 mimo obec k. ú. Lověšice u Přerova, křižovatka ulic Hulínská x Nivky, ve směru jízdy od obce Přerov směrem k obci Břest, nezjištěný řidič při řízení vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou dopravní značkou na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0706, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích rychlost jízdy 110 km/h. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost jízdy, byla dopravní značka „B20a“. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ km/h při naměřené rychlosti vozidla nad 100 km/h byla tedy vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 106 km/h, což je o 56 km/h více než rychlost v daném místě dovolená, na základě čehož pak nezjištěný řidič porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání, které vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Za tento přestupek byla obviněnému podle s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 7.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30. 6. 2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů, ze dne 15. 8. 2024, č. j. MMPPr/150274/2024, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 15. 8. 2024, č. j. MMPPr/150274/2024, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena pokuta ve výši 7.500 Kč a rovněž povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Odvolací správní orgán z předloženého správního spisu zjistil, že dne 26. 3. 2024 došlo ze strany Městské policie Přerov k oznámení jednání neznámého pachatele, které vykazuje znaky přestupku podle ust. 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu dne 23. 3. 2024 v 06:34 hod. na pozemní komunikaci silnice I/55 mimo obec k. ú. Lověšice u Přerova, křižovatka ulic Hulínská x Nivky, ve směru jízdy od obce Přerov směrem k obci Břest, při řízení vozidla RZ ■■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou dopravní značkou na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0706, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích rychlost jízdy 110 km/h. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost jízdy, byla dopravní značka „B20a“. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$ při naměřené rychlosti vozidla nad 100 km/h byla tedy vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 106 km/h, což je o 56 km/h více než rychlost v daném místě dovolená.

Dne 26. 3. 2024 správní orgán prvního stupně vypracoval Výzvu provozovateli motorového vozidla, kterou byl obviněný jako provozovatel vozidla vyzván ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva byla obviněnému doručena do vlastních rukou dne 26. 3. 2024 cestou datové schránky. Obviněný si ke svému zastupování zvolil zmocněnce JUDr. Radka Bechyně a dne 4. 4. 2024 doložil plnou moc ze dne 28. 3. 2024. K věci se zmocněnec vyjádřil tak, že vozidlo měla svěřeno osoba blízká obviněnému, kdy totožnost této osoby sdělovat nebude, neboť nechce tuto osobu vystavit postihu za přestupek. Dne 31. 5. 2024 byla věc přestupku neznámého pachatele usnesením odložena z důvodu § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán prvního stupně pokračoval vydáním příkazu ze dne 4. 6. 2024, č. j. MMPr/102448/2024, kterým uznal obviněného jako provozovatele vozidla vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl obviněnému doručen dne 10. 6. 2024 prostřednictvím datové schránky zmocněnce. Dne 17. 6. 2024 podal zmocněnec proti příkazu včasný odpor. Podáním odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení zahájeném dnem doručení příkazu. Vyrozuměl obviněného o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání, který byl stanoven na den 7. 8. 2024. Písemnost byla obviněnému doručena prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 4. 7. 2024. Zmocněnec dne 2. 8. 2024 zaslal vyjádření, ve kterém navrhnul doplnit dokazování o skutečnosti, které objasní, jak bylo v daném místě záznamové zařízení instalováno, v jaké době zde bylo nainstalováno a kdo spravuje záznamy pořízené tímto automatickým technickým prostředkem. Rovněž navrhoval do spisu založit fotodokumentaci z místa, kde bylo měřicí zařízení umístěno. Zmocněnec zpochybňuje, že by v daném místě bylo nějaké měřicí zařízení, tím méně žádné automatické měřicí zařízení. Podle popisu místa spáchání pochybuje o tom, že by v daném místě bylo možné jet takovou rychlostí, jaká je udávána. Ve stanoveném termínu dokazování mimo ústní jednání se však obviněný ani zmocněnec k provedení dokazování mimo ústní jednání nedostavili.

Následně správní orgán prvního stupně vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným z přestupku. Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky zmocněnce dne 19. 8. 2024. Dne 2. 9. 2024 podal zmocněnec proti rozhodnutí včasné blanketní odvolání. Toto dne 9. 9. 2024 doplnil o odvolací důvody. V odvolání namítá, že rozhodnutí není srozumitelné pro příslušníky jisté vrstvy lidské společnosti, a dále, že neplní požadavky na zápisy právních norem, kvalifikací a výrazů v rozhodnutích.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a to podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky v plném rozsahu. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací správní orgán k dané problematice uvádí, že správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, když vyzval provozovatele ke sdělení skutečností potřebných k určení totožnosti řidiče. Jelikož obviněný jako provozovatel sdělil, že totožnost pachatele sice zná, ale jedná se o osobu blízkou, proto její totožnost nebude sdělovat, byla věc přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu odložena, protože správní orgán prvního stupně nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Příklad přitom nebylo možné vyřešit zasláním výzvy provozovateli k uhrazení určené částky, neboť se jedná o tak závažné porušení povinností řidiče, že jej není možné projednat uložením pokuty příkazem na místě, viz ust. § 125h odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Podle ust. § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu tak nastaly podmínky pro projednání přestupku podle ust. § 125f odst. 1. V souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je povinností provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezajištěním této povinnosti se obviněný dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Nic na tom nemění ani fakt, že obviněný totožnost pachatele zná, ale odpírá ji sdělit, což je jeho právem v souladu s § 55 odst. 4 správního řádu v návaznosti na § 137 odst. 1 správního řádu. Odvolací správní orgán v tomto případě musí upozornit na smysl a účel zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla (dříve správního deliktu), kterým byla snaha postihnout případy, kdy se provozovatel vozidla dle dříve účinné právní úpravy snažil zprostit své odpovědnosti za přestupek právě odkazem na osobu blízkou. Zákonodárce tedy novelou zákona cílil na to, aby v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal za přestupek alespoň provozovatel vozidla. Stejně se k věci staví i Nejvyšší správní soud, a to například ve svém rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, www.nssoud.cz, ve kterém uvádí: „*Pokud provozovatel odepřel podání vysvětlení s tím, že by jím vystavil postihu osobu blízkou (§ 60 odst. 1 věta za středníkem zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů), správní orgány se ocitly ve stavu důkazní nouze a věc odložily, protože při množství podobných dopravních přestupků bylo vyloučeno zjišťovat totožnost přestupců jinými způsoby. Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná delikt ní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 7/2014–21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.“*

To, že se neznámý pachatel dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, je prokazováno fotodokumentací z rychloměru RAMER10 T, v. č. 18/0706 (list č. 1, strana druhá spisu), jehož řádné ověření je doloženo ověřovacím listem č. 129/23 ze dne 13. 7. 2023, vydaným Autorizovaným metrologickým střediskem K22, RAMET a.s. (list č. 2 spisu). Přílohou spisu je dále osvědčení strážníků o absolvování odborné přípravy pro obsluhu silničních rychloměrů typu RAMER 10 s vyhodnocováním záznamů z těchto rychloměrů v programu ARCHIV, které je platné do 20. 9. 2024 (příloha 6 a 7 spisu). Stanovisko Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje k určení míst k měření rychlostí vozidel Městskou policií Přerov ze dne 20. 12. 2019, č. j. KRPM-146519-1/ČJ-2019-140806, dokladuje, že v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu byl udělen souhlas Policie ČR s měřením rychlostí na silnici I/55 Přerov III – Lověšice, ul. Hulínská (příloha 8 spisu). Mapový podklad a fotodokumentace dopravního značení před křižovatkou Hulínská x Nivky ve směru od obce Přerov ze dne 22. 3. 2024 (příloha 9, 10 a 11 spisu) zachycuje předmětnou značku B20a s číselným vyobrazením nejvyšší dovolené rychlosti stanovené na 50 km/h, dále příjezd ke křižovatce a také přímo stacionární radar. Z fotodokumentace je zjevné, že den před spácháním přestupku byla svislá dopravní značka nepoškozená, a dále že

kromě svislé dopravní značky je v daném místě nejvyšší dovolená rychlost zdůrazněna vyobrazením dopravní značky B20a Nejvyšší dovolená rychlost s vyjádřením nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h na povrchu pozemní komunikace, a to v nadměrné velikosti. Ve spisu je rovněž založeno vyjádření Ředitelství silnic a dálnic s. p. ze dne 6. 8. 2024 k dopravní značce B20a s číselným vyobrazením nejvyšší dovolené rychlosti stanovené na 50 km/h (listy č. 16 a násl. spisu), ve kterém ŘSD s.p., Správa Olomouc uvedla, že předmětná dopravní značka byla dle záznamů ze systému Centrální evidence vad v době spáchání přestupku na místě a bez závad, což bylo zjištěno prohlídkou komunikace ve dnech 14. 3. 2024 a 21. 3. 2024. K vyjádření jsou přiloženy i fotografie předmětné svislé dopravní značky z výše uvedených kontrolních dnů. To znamená, že předmětná značka byla viditelná a nepoškozená, a neznámý pachatel měl povinnost ji respektovat. Nadto byla značka zdůrazněna svým vyobrazením i na povrchu pozemní komunikace. Spis dále obsahuje Smlouvu o dílo – Dodávka stacionárního měřiče rychlosti RAMER10, Nabídku na dodávku stacionárního měřiče ze dne 12. 3. 2018 a Protokol o předání ze dne 14. 9. 2018. Doložením těchto podkladů do spisu tak správní orgán prvního stupně reagoval na námitky obviněného učiněné před dokazováním mimo ústní jednání a tyto dostatečně zargumentoval také v napadeném rozhodnutí na str. 4 – 8.

K odvolacím námitkám odvolací správní orgán uvádí, že neshledal žádnou nesrozumitelnost rozhodnutí. Rozhodnutí je psáno běžným způsobem, nejsou v něm uvedeny žádné cizí názvy a důležité informace jsou uvedeny tučně. Obsahuje všechny náležitosti rozhodnutí v souladu s ust. 93 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 68 a násl. správního řádu. Ostatně, i kdyby byl obviněný příslušníkem „jisté vrstvy lidské společnosti“, je zastoupen zmocněncem, který by jako advokát měl rozhodnutí rozumět a toto svému klientovi srozumitelně vysvětlit.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši pokuty. Podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu se pro určení výše pokuty použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Podle zákona o silničním provozu se neznámý řidič dopustil jednání, jež vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, kterého se fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích dopustí tím, že při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více. Za uvedený přestupek se ukládá správní trest pokuty ve výši 7.000 Kč až 25.000 Kč. V tomto případě neznámý pachatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 56 km/h, což je v rámci uvedené skutkové podstaty o dalších 6 km/h více. Správní orgán prvního stupně uložil pokutu při spodní hranici stanoveného rozmezí, v souladu s ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky. Odvolací správní orgán má za to, že takto uložená pokuta je adekvátní závažnosti případu, přičemž odpovídá zejména míře překročení rychlosti. Materiální stránka přestupku rovněž byla naplněna, neboť se jedná o extrémně vysoké překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kterým neznámý pachatel ohrozil zájmy chráněné zákonem, tj. život, zdraví a majetek účastníků provozu.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S odůvodněním rozhodnutí tak, jak jej uvedl správní orgán prvního stupně, se odvolací správní orgán ztotožňuje. Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

cestou zmocněnce:

JUDr. Radek Bechyně
IČ: 66243203
Legerova 148
280 02 Kolín